

schrijvers als Pater Poirters, Willem Ogier, Jan Frans Willems. Poirter en Ogier danken hem, dat zij voortaan in géén geschiedenis der Nederlandsche letterkunde doodgezwegen worden, als vroeger. Die verspreide bijdragen, en vele die erop volgden in allerlei Noord- en Zuid-Nederlandsche tijdschriften, verzamelde hij van tijd tot tijd in bundels, die hunne hooge

den tijd gevonden om de jonge letterkundigen en strijders der Arteveldestad rondom zich in den levenslustigen werksamen kring „Het Vlaamsche Woord” te scharen, om als secretaris der eerste afdeling van het Willemsfonds de eerste openbare volksvoordrachten en de eerste kosteloze volksboekery van Vlaanderen in te richten, en om als secretaris van

DE CORRECTEURSKAMER IN HET MUSEUM PLANTIN-MORETUS.

waarde hebben behouden: Schetsenboek (1877) Nieuw Schetsenboek (1882), Derde Schetsenboek (2 deelen, 1885), Letterkundige Studiën (1894), en nog onlangs, eenige weken vóór zijnen dood: Verspreide Stukken (in de reeks Taal en Cultuur uit Vlaanderen.

Aleer hij Gent verliet, had Roosees nog

het IXde Nederlandsche taalcongres, te Gent in 1867 gehouden, de ziel en de stuwkracht dier zoo goed geslaagde bijeenkomst van taalbroeders uit Noord en Zuid te zijn. Te dier gelegenheid knoopte hij betrekkingen voor het leven aan met mannen als Prof. Mr. de Vries, Nicolaas Beets, Jacob van Lennep, Multatuli, Martinus Nijhoff, Hofdijk, Jan ten Brink.